Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Μιά Ζωή ἀφιερωμένη στήν Ἐκκλησία καί τό Γένος

1 Νοεμβρίου 1914: Κηρύσσεται ἀπό τήν Τουρκίαν «ἱερός» πόλεμος

53ον

Ἡ Τουρκία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον τῶν Κρατῶν τῆς Συνεννοήσεως τὴν 1ην Νοεμβρίου 1914. Ὀλίγες ἡμέρες ἐνωρίτερα δημοσιεύθη τὸ διάταγμα τῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ ἔντρομοι οἱ χριστιανοὶ περιπατηταὶ τῶν δρόμων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, συνεκεντρώνοντο μπροστὰ στὶς τοιχοκολλημένες σχετικὲς προκηρύξεις, τῶν ὁποίων ἐδιάβαζαν τὸ ὀλιγόλογο περιεχόμενο. Αἱ προκηρύξεις ἔφεραν μὲ μεγάλα γράμματα τὸν τίτλο «Σεφερμπερλὴκ βάρ». ('Υπάρχει ἐπιστράτευσις) καὶ ἀνέφεραν ὅτι οἱ ἄνδρες τῶν ἡλικιῶν ἀπὸ τοῦ 21ου ἕως τὸ 35ον περίπου νὰ παρουσιασθοῦν σὲ πέντε μέρες στὰ στρατολογικὰ τμήματα, ἐφωδιασμένοι μὲ τρόφιμα τριῶν ἡμερῶν. Στὴν Ἀναστολὴ εἶχαν ἀρχίσει ἤδη νὰ ἰδρύονται τὰ ἐργατικὰ τάγματα, τὰ ὁποῖα ἐστέλλοντο κατὰ προτίμησιν οἱ χριστιανοί, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνέθεταν τὴν κατασκευὴ δρόμων, ὀχυρωματικῶν ἔργων κλπ. Τὰ τάγματα αὐτὰ λειτουργοῦσαν κυρίως στὰ ἐδάφη τῶν Ἀνατολικῶν Νομῶν καὶ ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ κατάφθωναν νὰ ἐπιστρέψουν ζωοὶ ἀπὸ τὰ ἄξενα αὐτὰ μέρη.

Τὸ πρωῒ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1914 ἡ Κωνσταντινούπολις ξύπνησε πλημμυρισμένη σὲ κόκκινες σημαίες. Ὁ Σουλτάνος εἶχε ὑπογράψει τὴ νύκτα τὸ διάταγμα τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου στὸν ὁποῖον ἐδόθη ὁ χαρακτὴρ τοῦ «Ἱεροῦ». Τὰ σωματεῖα καὶ αἱ ὀργανώσεις ἔλαβον τὸ σύνθημα τοῦ πανηγυρισμοῦ τοῦ μεγάλου γεγονότος καὶ ὁ Τουρκικὸς Τύπος ἐδημοσίευσε ὁλογερὰ ἄρθρα διὰ τῶν ὁποίων ἐπαλεῖτο ὁ Τουρκικὸς λαὸς νὰ ἐξοντώση τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἰσλάμ.

«Χθὲς — ἔγραφεν ἡ ἡμερὶς «Ταὶν» εἰς τὸ κύριον ἄρθρον τῆς 2 Νοεμβρίου — ἦτο ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰσλάμ. Χιλιάδες μονοθεϊστῶν συναχθέντες ὑπὸ τὸν μέγαν θόλον, ὅστις σκεπάζει τὰ ἁγιαλίσματα παγκοσμίου καὶ μεγάλου δόγματος, ἀνελογίζοντο ἀγηλοὶ καὶ ἐν κατανύξει τὰς εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἡ θρησκεία των — θρησκεία προωρισμένη νὰ δοξάση τὸν ἄνθρωπον — καὶ ἐσκέπτοντο τί ἀνώτερον ἐδοκίμασεν ἕως τώρα καὶ ὑπὸ ποίαν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν τάξιν εὑρέθη ὁ λαὸς τοῦ Μωάμεθ.

»Ἡ κραυγὴ τοῦ ἱεροῦ πολέμου, ἡ ὁποία ἀντήχησεν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Χαλίφου μεταξὺ τῶν τοίχων τοῦ Φατίχ, ἐφαίδρυνε τὸ πνεῦμα τῶν ἐκεῖ μονοθεϊστῶν.

Ἡ ἀκμαία σημαία τοῦ ἱεροῦ πολέμου, τὴν ὁποίαν πολλάκις ἀνυψώσεν ὁ προφήτης πρὸς δόξαν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, φερομένη ἤδη ἐπὶ τῶν ὤμων ἑνὸς ἀνωστευομένου κόσμου, ἤρχισε πάλιν νὰ διαχέη φῶς καὶ γνῶσιν: ἡ μεγάλη ἡμέρα τοῦ Ἰσλάμ...

»Ἔφθασεν ἐπὶ τέλους ἡ μεγάλη, ἡμέρα, συνοδευομένη μὲ νίκας. Ἡ ἱστορία ἀναγράφει ἐνθουσιασμοὺς λαῶν παραπλησίους, οἱ ὁποῖοι ἐξ ὧν προέκυψαν ἀφάνταστοι δυνάμεις καὶ ἀποφάσεις· ἔχομεν παραδείγματα ὅτι ἐπῆλθον μεταβολαί, αἱ ὁποῖαι ἐξήγειραν κόσμον μεγαλοπρεπῆ ἀπὸ περισσοῦ, πρὸ ὀλίγου ἀκόμη θεωρούμενον ὡς ὑπνῶττον. Οὕτω ἀκριβῶς καταληφθεὶς ὑπὸ ἱερᾶς συγκινήσεως ἐξηγέρθη λαός, ὅστις ἀποκαμνόμενος ἐπὶ αἰῶνας ἀνέμενεν ἐν ὑπομονῇ τὴν ἡμέραν ταύτην. Τὰ ἀπολυθέντα κύματα τοῦ γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ μικρῶν καὶ μεγάλων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, δὲν εἶναι τί, τὸ ὁποῖον θὰ χαθῇ εἰς τὸν ὁρίζοντα τῆς Κωνσταντινουπόλεως· θὰ καταλήξῃ εἰς μίαν γενικὴν ἐπανάστασιν, εἰς νέον τινὰ σωτήριον ἐξοπλισμόν, δυνάμενον νὰ ἀποβάλῃ τὸν πηλὸν τῆς ἁμαρτίας, ὁ ὁποῖος ἔχει κατασπιλώσει τὴν ἀνθρωπότητα...

»Τί δὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ ὁ ὄγκος ἡνωμένος μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ θυσιάσῃ διὰ τὸν ὑψηλόν του σκοπὸν ἀκόμη, περιουσίαν καὶ πᾶν ὅ,τι ἔχει; Ἀσφαλῶς θὰ εὕρῃ τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας ὁ λαὸς τοῦ Μωάμεθ, ὅστις ἔχων ἐνιαῖον σκοπὸν εἶναι ἀποφασισμένος νὰ ἀγωνίζηται ἐν πλούτῳ καὶ πενίᾳ καὶ ἐν πάσῃ περιστάσει, λαὸς δίδων πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀποφάσεώς του ὅρκους ὑπὸ ὑψηλοὺς θόλους ἐπ' ὀνόματι πίστεως, ἡ ὁποία συνδέει 300 ἑκατομμύρια Μουσουλμάνων. Ὁ Θεὸς εἶναι μὲ τοὺς ἀγαθούς. Σύμμαχοι ἤδη τῶν πολιτισμένων πολεμικῶν ἐθνῶν, ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ, πολεμοῦμεν ἀμέσως μὲν διὰ τὸ καλὸν τῶν ὁμοδόξων καὶ ὁμοφύλων μας, ἐμμέσως δὲ διὰ τὸ συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης. Βεβαίως ἡ εὐχή μας θὰ εἰσακουσθῇ καὶ ἡ νίκη θὰ στέψῃ τὸν ἀγῶνα ἡμῶν. Μαζὶ μὲ τοὺς ἀγαπῶντας ἡμᾶς, μαζὶ μὲ τοὺς ἐνωθέντας μεθ' ἡμῶν».

«Πρό τινος, προσθέτει ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον, ἔλαβεν ὁ Σεϊχουλισλάμης Αὐτοκρατορικὴν ἐντολὴν νὰ συντάξῃ τοὺς σχετικοὺς πρὸς τὸν ἱερὸν πόλεμον φετβάδες, συμφώνως πρὸς τὸν ἱερὸν νόμον. Αἱ συνταμοδοτήσεις αὗται συνταχθεῖσαι ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ Σεϊχουλισλάμη Χαϊρῆ ἐφέντη μὲ κάλαμον δωρηθέντα ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Μαχμοὺτ Β΄ εἰς ἕνα ἐκ τῶν δούλων του. Κατόπιν ἐτέθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐπενδύτου τοῦ Προφήτου. Ἀνεγνώσθησαν ἐκεῖ ἱερὰ ἐδάφια ἐκ τοῦ ἱεροῦ Κορανίου, ἀκτεμφθησαν δεήσεις καὶ μετὰ 24 ὥρας ἐπεστράφησαν εἰς τὸν Σεϊχουλισλάμην. Οὕτως κατὰ τὴν μνησθεῖσαν ἡμέραν τῆς 1ης Νοεμβρίου μετέφερεν αὐτὰς αὐτοπροσώπως ἐντὸς μεταξίνων θηκῶν εἰς τὰς αὐτοκρατορικὰς ἁμάξας, ἐφ' ὧν ἐπέβαινον οἱ ἐντεταλμένοι τὴν ἀνάγνωσιν ἐν τῷ τεμένει οὐλεμάδες...».

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν φετβάδων ἔγινε μὲ κάθε μεγαλοπρέπειαν εἰς τὸ Τζαμὶ τοῦ Φατὴχ παρουσίᾳ 80.000 μουσουλμάνων.

Ἀφοῦ ὁ μουεζίνης ἐνεφανίσθη εἰς τὸν μιναρὲ διὰ τὴν μεσημβρινὴν προσευχὴν ἔφθασαν τὰ σουλτανικὰ ἁμάξια, τὰ ὁποῖα ὁ λαὸς ὑπεδέχθη μὲ κραυγὰς «Ἀλλὰχ Ἰκπέρ». Κατόπιν οἱ οὐλεμάδες συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ βάθος τοῦ τζαμιοῦ καὶ ὁ φύλαξ τῶν φετβάδων μὲ βαρειὰ φωνὴ ἄρχισε τὸ διάβασμα:

«Ἐὰν περιπτώσει ἐπιθέσεως ἐχθρικῆς κατὰ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ καὶ βεβαίου κινδύνου δηώσεως τῶν Ἰσλαμικῶν χωρῶν καὶ αἰχμαλωσίας Ἰσλαμικῶν πληθυσμῶν, ἐὰν ὁ Βασιλεὺς τῶν Μουσουλμάνων διατάξῃ τὸν ἱερὸν πόλεμον διὰ συναγερμοῦ, ὁ ἱερὸς πόλεμος καθίσταται καθῆκον δι' ὅλους τοὺς Μουσουλμάνους, ὑποχρεουμένους νὰ σπεύδουν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα μὲ θυσίαν ζωῆς καὶ περιουσίας;

Ἀπάντησις: Καθίσταται».

«Ἑπομένως οἱ Μουσουλμάνοι οἱ διατελοῦντες ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Ρωσίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν συμμάχων αὐταῖς κυβερνήσεσι, αἱ ὁποῖαι ἐπιτεθεῖσαι κατὰ τῆς βασιλικῆς χώρας μὲ πλοῖα καὶ στρατὸν ἀπέδειξαν, ὅτι εἶναι ἐχθροὶ τῆς Ἰσλαμικῆς Χαλιφείας καὶ ἀγωνίζονται διὰ νὰ σβήσουν — ὃ μὴ γένοιτο — τὸ ὑψηλὸν φῶς τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, ὅλοι οὗτοι οἱ Μουσουλμάνοι ἔχουν ἐπίσης τὸ καθῆκον νὰ σπεύσουν εἰς τὸν ἱερὸν πόλεμον κατὰ τῶν εἰρημένων κυβερνήσεων;

Ἀπάντησις: Ἔχουν».

«Ἐνῶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ὁμοθύμου προθυμίας τῶν Μουσουλμάνων διὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ἐὰν — ὃ μὴ γένοιτο — τινὲς φερθῶσιν ἀλλέως, οἱ τοιοῦτοι ὡς ἔνοχοι μεγάλης ἀνταρσίας καθίστανται ἄξιοι τῆς θείας ὀργῆς καὶ τῆς ποινῆς, τὴν ὁποίαν συνεπάγεται ἡ αἰσχρὰ των ἀνταρσία;

Ἀπάντησις: Καθίστανται».

«Οὕτω καὶ ἂν ἐκβιαρθῶσι δι' ἀπειλῆς κατὰ τῆς ζωῆς αὐτῶν καὶ ὅλης τῆς οἰκογενείας των οἱ Μουσουλμάνοι ὑπήκοοι τῶν εἰρημένων κυβερνήσεων, ἐπειδὴ πόλεμος ἐκ μέρους αὐτῶν κατὰ τοῦ στρατοῦ τῆς Ἰσλαμικῆς κυβερνήσεως ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ νόμου ἀπολύτως, οἱ τυχὸν πολεμήσαντες, θεωρούμενοι ὡς φονεῖς, καθίστανται ἄξιοι τοῦ πυρὸς τῆς Κολάσεως;

Ἀπάντησις: Καθίστανται».

«Ἑπομένως πόλεμος ἐκ μέρους τῶν Μουσουλμάνων ὑπηκόων τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ρωσίας, τῆς Σερβίας, τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν ἐναντίον τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας, συμμάχων τῆς ὑψηλῆς Ἰσλαμικῆς κυβερνήσεως, ὡς πρᾶξις ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν Ἰσλαμικὴν κυβέρνησιν, ἀποστελοῦσα μεγάλην ἁμαρτίαν, καθιστᾶ τοὺς τοιούτους ἀξίους πικρᾶς τιμωρίας;

Ἀπάντησις: Καθιστᾶ».

Τὴν ἀπάντησιν εἰς κάθε ἐρώτημα ἔδινεν ὁ ἴδιος ὁ Φετβᾶ — ἐμινὴς καὶ τὴν ἐπανελάμβανε τὸ πλῆθος.

Ἐπηκολούθησε διαδήλωσις μέχρι τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ὅπου ἐφυλάσσετο «ὁ ἱερὸς μανδύας τοῦ Προφήτου» καὶ ἐκεῖ ἔγινε δέησις ὑπὲρ τῆς νίκης τῶν τουρκικῶν ὅπλων.

Κατόπιν ὁ ὄχλος ἐπεδόθη εἰς διαιοπραγίας, λιθοβολισμὸν ἑλληνικῶν καταστημάτων καὶ διαρπαγάς...

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ Χρυσόστομος πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΡΕΑΤΟΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἡ κατὰ κεφαλὴν κατανάλωσις κρέατος ἀνὰ τὸν κόσμον ἐξηκολούθησε νὰ αὐξάνη κατὰ τὸ 1962, συμφώνως πρὸς στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συνεκέντρωσε τὸ Ἀμερικανικὸν Ὑπουργεῖον Γεωργίας. Εἰς 39 χώρας διὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχουν πληροφορίαι, ἡ κατανάλωσις κρέατος ἀνῆλθε κατὰ μέσον ὅρον εἰς 43,6 χιλιόγραμμα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ 40,37 χιλιόγραμμα τοῦ 1953.

Τὸ 1962 ὁ πληθυσμὸς τοῦ κόσμου ἀνήρχετο κατὰ προσέγγισιν εἰς 3.100 ἑκατομμύρια, ἤτοι ηὐξήθη ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1953 κατὰ 650 ἑκατομμύρια ἢ 19 τοῖς ἑκατόν. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ἡ παραγωγὴ κρέατος εἰς τὸν κόσμον, ἐξαιρέσει τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν στοιχεῖα ἀνῆλθεν ἀπὸ 38.102 ἑκατομμύρια χιλιόγραμμα εἰς 49.442 ἑκατομμύρια χιλιόγραμμα. Τοῦτο σημαίνει ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ ηὐξήθη κατὰ 30 τοῖς ἑκατόν.

ΕΛΛΗΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤΟ ΒΟΥΡΑΙΚΟ ΜΕΓΑ ΣΠΗΛΑΙΟΝ

Πληροφορίαι καὶ δηλώσεις στὰ γραφεῖα τῆς Λέσχης, Κορίνθου 255, τηλ. 38–82,38–39

ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΜΕΙΩΤΟΝ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ

Ζητεῖ νὰ διατηρηθῇ ἔξω ἀπὸ τοὺς πυρηνικοὺς ἐξοπλισμοὺς

ΔΥΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΔΙΕΘΝΗ ΖΩΗ,,

ΑΘΗΝΑΙ. ('Ιδ. ὑπ.). Ἡ ἐπίσημος πολιτικὴ ἐπιθεώρησις τῆς Μόσχας «Διεθνὴς Ζωή», ἐπανῆλθε προσφάτως ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Μεσογείου, διὰ τὴν ὁποίαν ἐντονον ἐκδηλοῦται πάντοτε τὸ Σοβιετικὸν ἐνδιαφέρον.

Δύο εἰδικοί συνεργάται της, ὁ στρατιωτικὸς κ. Α. Βλαδημήρωφ καὶ σ. Ν. Χαμοστώφ, γράφουν διὰ τὰς «στρατιωτικὰς βάσεις τῆς Μεσογείου» καὶ διὰ τὴν «δημιουργίαν ἀπυραύλου Ζώνης» εἰς τὴν σπουδαιοτάτην ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ στρατηγικῆς ἀπόψεως αὐτὴν περιοχήν. Ἀναφέρονται δὲ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς Μεσογειακὴν χώραν.

Παραθέτομεν χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα τῶν ἄρθρων τούτων τὰ ὁποῖα ἐκφράζουν τὰς Σοβιετικὰς ἀπόψεις, ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς Μεσογείου.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ πρώτου ἄρθρου διὰ τὰς στρατιωτικὰς βάσεις εἰς τὴν Μεσόγειον γράφει:

«Εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν Ἀγγλίας-Γαλλίας διὰ τὴν κυριαρχίαν διὰ τὰς μέσῳ τῆς Μεσογείου θαλασσίας μεταφορὰς πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἄπω Ἀνατολήν, ἡ Ἀγγλία, ἐκέρδισε τὴν μάχην ἐκείνην. Ἀλλὰ τὸν 20ὸν αἰῶνα, παρουσιάσθη νέος ἀντίπαλος. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς. Ἤδη, ὅμως, ἀπὸ τοῦ 1944, αἱ ΗΠΑ ἐστράφησαν θετικῶς πρὸς ἐγκατάστασιν μιᾶς πραγματικῆς κυριαρχίας εἰς τὴν Μεσόγειον, δημιουργήσασαι ἕνα ἐκτεταμένον προγεφύρωμα διὰ μελλοντικοὺς ἀντισοβιετικοὺς τυχοδιωκτισμούς».

Ὁ συντάκτης τοῦ ἄρθρου ὑπενθυμίζει τὸ «πρόγραμμα βοηθείας Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας» τὸ γνωστὸν ὡς Δόγμα Τροῦμαν καὶ ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ βοήθεια ἐκείνη ἀπέβλεπε εἰς τὴν ἄμεσον ἐγκατάστασιν στρατιωτικῶν βάσεων εἰς τὰς χώρας αὐτάς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἰταλίας. Καὶ προσθέτει:

«Ἀπὸ τοῦ 1960, ἤρχισαν αἱ ΗΠΑ νὰ ἐφοδιάζουν τὰς βάσεις των εἰς τὴν Μεσόγειον μὲ πυραυλο-πυρηνικὸν ὁπλισμόν. Πρὸ ἑνὸς ἔτους, εἶχεν ὑπογραφεῖ εἰδικὸν σύμφωνον καὶ μὲ τὴν Ἰταλίαν. Συνολικῶς, εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Τουρκίαν, ἔχουν τώρα ἐγκατασταθῆ βάσεις 45 πυραύλων τύπου «Ζεύς» καὶ «Θώρ» μὲ πυρηνικὸν ὁπλισμόν. Ὁ ἔλεγχος εὑρίσκετο ἐξ ὁλοκλήρου εἰς χεῖρας τῶν ΗΠΑ».

Ὁ ἀρθρογράφος, ἀναφερόμενος ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὰ προκεχωρημένα ἀεροδρόμια τῶν ΗΠΑ τὰ τεθέντα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ΝΑΤΟ, καὶ τὰ ὁποῖα ἀναβιβάζει εἰς εἴκοσι, ὑπογραμμίζει:

«Ἐγγὺς τῆς εἰσόδου τῆς Μεσογείου, γράφει, καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἱσπανικοῦ χωρίου Ρότα, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἔχουν κατασκευάσει τὴν μεγαλυτέραν Ἀεροναυτικὴν καὶ στρατιωτικὴν των βάσιν. Ἐπίσης βάσεις ὑπάρχουν εἰς τὴν Καρθαγένην, μία ἄλλη εἰς τὰ περίχωρα τῆς Μαδρίτης ἄλλη εἰς Βαλένθια πλησίον τῆς Σαραγόσσας καὶ εἰς τὴν συμβολὴ τῶν ὁδῶν μεταξὺ Σεβίλλης καὶ Μαλάγκας. Μεγάλαι ἀμερικανικαὶ βάσεις ἔχουν ἐγκατασταθῆ καὶ εἰς τὰ νησιὰ τῶν Βαλεαρίδων».

Καὶ περαιτέρω:

«Κατάφορτη ἀπὸ ἀεροδρόμια καὶ ναυτικὰς βάσεις, εἶναι ἡ Ἰταλία. Εἰς τὴν Νεάπολιν παραμένει σχεδὸν μονίμως ὁ 6ος Ἀμερικανικὸς Στόλος ποὺ χρησιμοποιεῖ ἐπίσης ὡς βάσεις του τὸ Παλέρμο, τὸ Μπρίντεζι καὶ τὸ Λιβόρνο. Ὅλη ἡ ἀκτὴ ἀπὸ τὸ Λιβόρνο μέχρι τῆς Πίζας ἔχει χαρακτηρισθῆ ὡς ἀπηγορευμένη ζώνη, καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τὸν στρατιωτικὸν ἔλεγχον τῶν Ἀμερικανῶν. Τοῦτο ἔχει συμβῆ καὶ διὰ τὴν ἀεροπορικὴν βάσιν τῆς Ἀβιάνο. Ναυτικαὶ βάσεις ἔχουν ἐγκατασταθῆ ἐπὶ τῆς Σικελίας, ἐνῷ τὸ ΝΑΤΟ ἔχει τέσσαρας ἰδικάς του μεγάλας βάσεις στὴ νῆσο Σαρδηνία».

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν συμμάχων δυνάμεων τοῦ ΝΑΤΟ, ὁ Ρῶσος ἀρθρογράφος τονίζει:

«Ἡ χώρα αὐτή, ἐπὶ τῇ βάσει ὑφισταμένης ἑλληνοαμερικανικῆς συμφωνίας, ἔχει καλυφθῆ μὲ πυκνὸν δίκτυον ἀμερικανικῶν στρατιωτικῶν βάσεων, εἰς τὴν Κρήτην δέ, δημιουργεῖται πανίσχυρον κέντρον πυραύλων καὶ ραντὰρ τοῦ ΝΑΤΟ.

»Διὰ τὴν Τουρκίαν, ἔχουν ἤδη γραφῆ πολλά. Εἰς βάσιν πλησίον τῆς Σμύρνης ἔχουν τοποθετηθῆ 15 πύραυλοι «Ζεύς». Προγεφυρώματα ἐξορμήσεως ἔχουν ἤδη ἐγκατασταθῆ εἰς τὰ παράλια τῆς Μαύρης Θαλάσσης, ἐνῷ οἱ «ὑπερπόντιοι ἐπισκέπται» παραμένουν ἀκόμη εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς καὶ τοῦ Μαρόκου.

Ἐκτὸς τῶν ἀμερικανικῶν βάσεων, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία διατηροῦν ἐπίσης βάσεις εἰς τὴν Μεσόγειον. Αἱ βρετανικαὶ βάσεις σχηματίζουν ἕνα εἶδος ἀλύσσου, ἡ ὁποία ἑνώνει τὸ Γιβραλτάρ, τὴν Μάλτα καὶ τὴν Κύπρο. Ἡ Γαλλία διαθέτει εἰς τὴν Μεσόγειον τὰς ναυτικὰς βάσεις τῆς Τουλῶνος, τῆς Μπιζέρτας καὶ τῆς Ἀϊτσό.

Ἡ Μεσόγειος —γράφει ὁ ρῶσος εἰδικός— καλύπτεται ἀπὸ τὸν ὃν ἀμερικανικὸν στόλον, ἀποτελούμενον ἀπὸ 50 σκάφη καὶ δύο μεγάλα ἀεροπλανοφόρα ἐφωδιασμένα μὲ ἀτομικὸν ὁπλισμόν, καθὼς καὶ ἀτομικὰ ὑποβρύ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

52ον

Ὁ Μάθιου γύρισε στὸν Ὅρμο ὕστερα ἀπὸ τὴ συνάντησή του μὲ τὸν Νόξ, νοιώθοντας μέσα του ἕνα μαῦρο θυμό. Δὲν περίμενε πὼς θὰ τοῦ ἀρνηθῆ. Δὲν ἦταν αἷμα του πιά. Ἀπ' τὴν ἡμέρα ποὺ ἔφυγε, εἶχε γίνει ξαφνικὰ ξένος. Ἔβαλε τὸ αὐτοκίνητό του σὲ μιὰ μεριὰ καὶ μπῆκε στὸ σπίτι γιὰ φαγητό.

Σ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ γεύματος ἔψαχνε μὲ ὑποψία τὰ πρόσωπα τῶν δικῶν του. Ὅταν τέλειωσε τὸ φαΐ του πῆρε τὸ αὐτοκίνητο κι' ἔφυγε πάλι. Πήγαινε στὸ σπίτι τοῦ Τζών. Περίμενε πὼς κι' ἐκεῖ θἄπαιρνε ἀρνητικὴ ἀπάντηση. Μὰ ὄχι.

—Βεβαίως, τοῦ εἶπε ὁ Τζών. Θἄχε ὅσα ἤθελε ἀπ' τὰ παιδιά. Θὰ πήγαινε τὴν ἄλλη μέρα καὶ θἄμεναν ὡς τὴν ἐποχὴ τοῦ θερίσματος.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ, ὁ Μάθιου εἶχε τέσσαρα χέρια νὰ τὸν βοηθήσουν. Ἄρχισαν νὰ καθαρίζουν τὸ ἔδαφος στὸ μέρος ποὺ σκόπευε νὰ χτίση τὸ φράγμα κι' ἤλπιζε νὰ τελειώσουν πρὶν ἀπ' τὸ θέρισμα.

Ὡστόσο δὲν εἶχαν περάσει πολλὲς μέρες, κι' ὁ Τζὼν ἦρθε μιὰ Κυριακὴ νὰ πάρη πίσω τὰ παιδιά του. Διατείνονταν πὼς ἡ σπορὰ ἦταν μεγάλη κι' ἀκόμα ὅτι μερικὰ ἀπ' αὐτὰ ἔπρεπε νὰ πάνε στὸ σχολεῖο.

Ὁ Μάθιου ἔμεινε κατάπληκτος.

—Νομίζω πὼς ἔχεις δίκηο, εἶπε. Δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σοῦ ζητήσω ν' ἀφήσης τὴ σπορά σου ἀθέριστη. Πάντως ὅταν μπορῆς στέλνε μου κανένα ἢ ἂν θέλης ἂς ἔρχεσαι καὶ σὺ καμμιὰ φορά. Πρέπει νὰ τελειώσω πρὶν φτάση ἐδῶ τὸ νερό.

—Θὰ στὰ στέλνω, πότε πότε, εἶπε βιαστικὰ ὁ Τζών. Καὶ θἄρχωμαι καὶ γὼ ὅταν μπορῶ.

Ἔπειτα ἔφυγε.

Ἡ δουλειὰ συνεχίστηκε. Ὁ Μάθιου σπανίως σκεφτόταν τὸν Τζὲς Τζὼν τώρα. Βέβαια θἄχε βρεῖ τὴν Κόννυ κι' ἔπρεπε νἄχη γυρίσει. Ἔτσι σιγὰ σιγὰ ἔπαψε νὰ ὑπολογίζη σ' αὐτόν.

Μιὰ μέρα εἶπε στὴν Ἄρλυς πὼς θὰ πήγαινε στὴν πόλη ν' ἀγοράση καινούργια σακκιὰ γιὰ τὸ μπαμπάκι. Ἀφοῦ ἔκανε τὶς προμήθειές του χωρὶς νὰ σταματήση πουθενά, σκέφτηκε πὼς εἶχε ἀρκετὸ καιρὸ νὰ πάη στὸ ταχυδρομεῖο κι' ἀποφάσισε νὰ περάση τὴν ἴδια στιγμή. Ἄνοιξε τὸ κουτί. Ἀνάμεσα στ' ἄλλα ὑπῆρχε κι' ἕνα γράμμα ποὺ ὁ Μάθιου ἀναγνώρισε ἀμέσως τὸ γραφικὸ χαρακτῆρα. Τὰ χέρια του ἔτρεμαν καθὼς ἄνοιγε τὸ φάκελο γιὰ νὰ πάρη τὸ μοναδικὸ φύλλο ποὺ ὑπῆρχε μέσα. Τὸ γράμμα ἔλεγε:

Ἀγαπητὲ πατέρα.

Ἀπὸ πολὺ καιρὸ ἤθελα νὰ σοῦ γράψω, ἀλλὰ δίσταζα. Ἐλπίζω νὰ εἶσαι καλὰ κι' ἐμεῖς τὸ ἴδιο. Βρῆκα τὴν Κόννυ κι' ὅλα μεταξύ μας ταχτοποιήθηκαν.

Ὕστερα ἀπὸ μακρυὲς συζητήσεις, ἀποφασίσαμε νὰ μὴ γυρίσουμε σπίτι μιὰ κι' ἔχω βρεῖ καλὴ δουλειὰ ἐδῶ. Χτὲς μάλιστα ἔδωσα μιὰ προκαταβολὴ γιὰ ἕνα τροχόσπιτο ποὺ ἀγόρασα. Κι' αὐτὸ γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ μετακινιόμαστε ἀπ' τὴ μιὰ πόλη στὴν ἄλλη. Θέλω νὰ ξέρης πὼς μὲ τὴν Κόννυ τὰ πᾶμε περίφημα κι' εἶναι εὐτυχισμένη ποὺ ἦρθα καὶ τὴν βρῆκα. Ἐλπίζω ὅτι ὅλοι εἴσαστε καλά. Τώρα θὰ θερίζετε πιά. Φίλησε τὴ Χάττυ καὶ τὴν Ἄρλυς καὶ πές τοὺς χαιρετισμούς μου στὸν Ράϊς καὶ τὸν Νόξ.

Ὁ γυιός σου
Τζὲς Τζὼν

Ὁ Μάθιου διάβασε τὸ γράμμα μιὰ φορὰ βιαστικὰ κι' ὕστερα μιὰ δεύτερη πιὸ ἀργά. Ὅταν τέλειωσε τὸ διάβασμα εἶδε κατάπληκτος ἕνα δάκρυ νὰ πέφτη στὸ χαρτί. Σκούπισε γρήγορα τὰ μάτια μήπως τὸν δεῖ κανεὶς κι' ὕστερα τράβηξε γιὰ τ' αὐτοκίνητό του.

Ὅταν ἔθαβαν τὸν Ράϊς δὲν εἶχε χύσει οὔτ' ἕνα δάκρυ. Τὰ μάτια του εἶχαν μείνει στεγνὰ μὰ καυτὰ ἀπ' τὴ λύπη. Κι' ὅταν ὁ Νὸξ ἀρνήθηκε νὰ τὸν βοηθήση ἔνοιωσε ἀδάσταχτο θυμό. Ὅμως τὸ γράμμα στὰ χέρια του εἶχε βραχεῖ ἀπ' τὰ δάκρυα καθὼς ἔκλαιγε καὶ γιὰ τοὺς τρεῖς, γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γιὰ τὸν Ὅρμο.

Θὰ κάθησε μέσα στ' αὐτοκίνητό του πάνω ἀπὸ μιὰ ὥρα χωρὶς νὰ κάνη οὔτε μιὰ κίνηση. Τέλος ἀποφάσισε νὰ φύγη. Φτάνοντας στὸν Ὅρμο εἶδε τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Κρῶφορντ παρκαρισμένο κάτω ἀ